उपपतिं पत्युःसमीपे यद्वापत्युःकिंचिन्मात्रंन्यूना तत्समानासतीबभावित्यर्थः उपोऽधिकेचेतिकर्मप्रवचनीयःतद्योगेचद्वितीया शांतमंगारावस्थ मनलमुपशांताशुद्धाज्वालायथाभवतितद्वत् ॥ ४४ ॥ तदानीमपिसुस्थिरमासनंयस्य अतएवाजानतीयदातदायथापूर्वमसेवत ॥ ४५ ॥ पत्युरं घ्रिमर्चयंती यदातस्मिन्नंघ्रावूष्माणंनापश्यत् ॥ ४६ ॥ अबंधुंपतिरहितम् अश्रुभिरासिच्य ॥ ४७ ॥ क्षत्रबंधुभ्यः अधार्मिकक्षत्रियेभ्योऽपि ॥ ४८ ॥ अवर्तयत् प्रवर्तयामास ॥ ४९ ॥ तस्यांनिधायाग्निदानेनादीप्यच ॥ ५० ॥ पूर्वतरःअनादिरीश्वरःसखा द्वासुपर्णाविति श्रुतेः साम्नाग्नि

चीरवासाव्रतक्षामावेणीभूतशिरोरुहा ॥ बभावुपपतिंशांताशिखाशांतमिवानलम् ॥ ४४ ॥ अजानतीप्रि यतमंयदोपरतमंगना ॥ सुस्थिरासनमासाद्ययथापूर्वमुपाचरत् ॥ ४५ ॥ यदानोपालभेतांघ्रावूष्माणंपत्यु रर्चती ॥ आसीत्संविग्नहृदयायूथभ्रष्टामृगीयथा ॥ ४६ ॥ आत्मानंशोचतीदीनमबंधुंविक्लवाऽश्रुभिः ॥ स्त नावासिच्यविपिनेसुस्वरंप्ररुरोदसा ॥ ४७ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजर्षेइमामुदधिमेखलाम् ॥ दस्युभ्यःक्षत्रबंधु भ्योबिभ्यतींपातुमर्हसि ॥ ४८ ॥ एवंविलपतीबालाविपिनेऽनुगतापतिम् ॥ पतितापादयोर्भर्तूरुदंत्यश्रूण्यव र्तयत् ॥ ४९ ॥ चितिंदारुमयींचित्वातस्यांपत्युःकलेवरम् ॥ आदीप्यचानुमरणेविलपंतीमनोदधे ॥ ५० ॥ तत्रपूर्वतरःकश्चित्सखाब्राह्मणआत्मवान् ॥ सांत्वयन्वल्गुनासाम्नातामाहरुदतींप्रभो ॥ ५१ ॥ ब्राह्मण उवाच कात्वंकस्यासिकोवाऽयंशयानोयस्यशोचसि ॥ जानासिकिंसखायंमांयेनाग्रेविचचर्थह ॥ ५२ ॥ अपिस्मरसिचात्मानमविज्ञातसखंसखे ॥ हित्वामांपदमन्विच्छन्भौमभोगरतोगतः ॥ ५३ ॥ हंसावहंच त्वंचार्यसखायौमानसायनौ ॥ अभूतामंतरावोकःसहस्रपरिवत्सरान् ॥ ५४ ॥ सत्वंविहायमांबंधोगतोग्रा म्यमतिर्महीम् ॥ विचरन्पदमद्राक्षीःकयाचिन्निर्मितंस्त्रिया ॥ ५५ ॥

यवाक्येनसंबोधयन् ॥ ५१ ॥ यस्ययंशोच सि अयेसृष्टेःपूर्वंविचचर्थह मयिस्थितत्वेनसख्यंसुखमनुभूतवानसि ॥ ५२ ॥ यद्यपिमांनजानासितथाऽप्यात्मानंत्वामविज्ञातसखं अविज्ञातः क श्चिन्मेसखाआसीदित्येवंकिंस्मरसि सखइतिपुंस्त्वनिर्देशःप्राक्तनपुंस्त्वस्मरणाय सख्यंस्मारयन् स्त्रवियोगकृतमनर्थमाह हित्वेतिसार्द्धैः षड्भिःपदं स्थानम् ॥ ५३ ॥ हंसौशुद्धौमानसंहृदयमयनंययोः कथापक्षेमानससरसिस्थितौपक्षिणावभूतांजातौ ओकोगृहम् अंतराविनैव वाशब्दएवार्थे स हस्रपरिवत्सरान् महाप्रलयोयावत् ॥ ५४ ॥ हेबंधो ग्राम्येसुखेमतिर्यस्य स्त्रियामायया ॥ ५५ ॥